

Aquest és un Ajuntament convergent, encara que l'alcalde (durant dos anys) no ho sigui. Governem amb pactes. El doctor en arqueologia, Josep Maria Gené, és l'alcalde socialista en un despatx on no hi ha roses ni punys. Té quaranta dos anys i, des de fa un mes, els documents municipals d'Altafulla porten la seva signatura. Sè que no li agraden els despatxos i que, si pogués, rebria el veïnat (amb pic i pala) al costat d'un jaciment i mastegant pols i passat. A mi tampoc m'agraden i, si em deixen triar, escric dins d'un vagó de tren o a la cuina de casa. L'olor de cafè, coliflor i veus de safareig és una bufetada de realitat que desperta la ploma dels vols de "fosques orenetes". I com que no som, ni un ni l'altre, carn de parets amb retrats, asseguda al costat de la Torreta d'Altafulla, sento la veu d'en Josep Maria, lliure de discursos estudiats. **Altafulla és un poble del Tarragonès. Aquesta és una comarca que sembla una espècie de petita Catalunya, perquè si Catalunya és un ésser amb un cap gros que es diu Barcelona, el Tarragonès és un nen amb un altre cap gros que és Tarragona, amb diverses subcomarques: el Tarragonès nord, el nord-est, l'interior i l'industrial.** Som a l'estiu i la gent camina sense el dictat dels rellotges. Un pare passa amb el fill a collibè, mentre un gos amb xip mira cap amunt movent la cua. "Papa, anirem a l'Oliverot?", diu el nen amb un to suspès de pregunta retòrica. "Sí, si em promets que et menjaràs la sopa de farigola que he preparat". El menut fa una ganyota i el gos s'apallissa el llom amb la cua. **Altafulla era un poble de pagesos i pescadors. Ara vivim del turisme i de feines que desenvolupem a Barcelona, Tarragona o a d'altres llocs. La gent és tranquil·la, conversadora i té molta cura per l'entorn. És possible que, dintre d'un temps (estem en tràmits), la Conselleria de Cultura ens declari "conjunt històric, artístic i d'interès cultural". Això serà un guardó.**

Ara són dues monges les que passen per davant d'on sóc. No sé si parlen o pregunten, però la suor que destil·len m'esquitxa. Darrera seu, més desfets d'hàbits, les segueix un grup de canalla. Deuen estar de colònies. Les religioses es tomben cap als nens i diuen: "fixeu-vos bé, perquè a la tarda farem una redacció de tot el que hem vist. Ara anirem (podeu agafar notes) a l'església parroquial de Sant Martí. Recordeu que el seu temple és d'estil barroc-classicista. Després visitarem les capelles de Sant Isidre i del Santíssim, i vull que pareu compte, sobretot, en la cúpula de la primera i en el retaule barroc de la segona, entesos?" Pot ser que no ho entenguin ara. Potser caldrà que tornin quan els hagin crescut les cames i els interessos cap al joc de la cultura. **Darrerament, Altafulla ha sofert un creixement demogràfic important. Som molt a prop de Tarragona i, paulatinament, les segones residències s'han convertit en primeres. Intentem que la gent que viu en xalets o en apartaments (en definitiva, petites illes) s'integri dins la convivència del poble. Aquí tenim 3.000 nens escolaritzats, la qual cosa ens diu que la nostra població compta amb moltes parelles joves.**

Se m'acosta un home amb necessitat de vici. Li dono una cigarreta. L'alcalde, en canvi, no vol fums. Les seves urgències no s'encenen, l'encenen. **Necessitem noves escoles, un nou consultori, un espai per a la canalla i el jovent, un casal pels jubilats, un poliesportiu... També li convé al nostre municipi un equipament comercial, perquè l'oferta que tenim en aquest sentit és una mica minsa. Quan vaig a comprar a les grans superfícies que hi ha a les rodalies d'Altafulla, sempre veig gent d'aquí. Això em causa un cert desencís, perquè els diners que deixem fora, podrien quedar-se aquí.**

Fa més de mitja hora que no em moc. Això és tota una proesa en aquests temps que corren. Gràcies a l'immobilisme (de vegades també és productiu) puc pintar amb la vista quatre trets dels que l'atzar em posa al davant: pedra i gent que la trepitja. **Una peculiaritat del terme és la petita superfície que té i que és molt estreta, amb tot el que això comporta. Per exemple, val a dir que l'estació de ferrocarril és al municipi de Tarragona i això vol dir que ens poden posar un equipament comercial o del tipus que sigui, molt a prop d'Altafulla, però dins l'àmbit territorial d'altres pobles, amb la qual cosa qui rebria els beneficis serien ells i no nosaltres.**

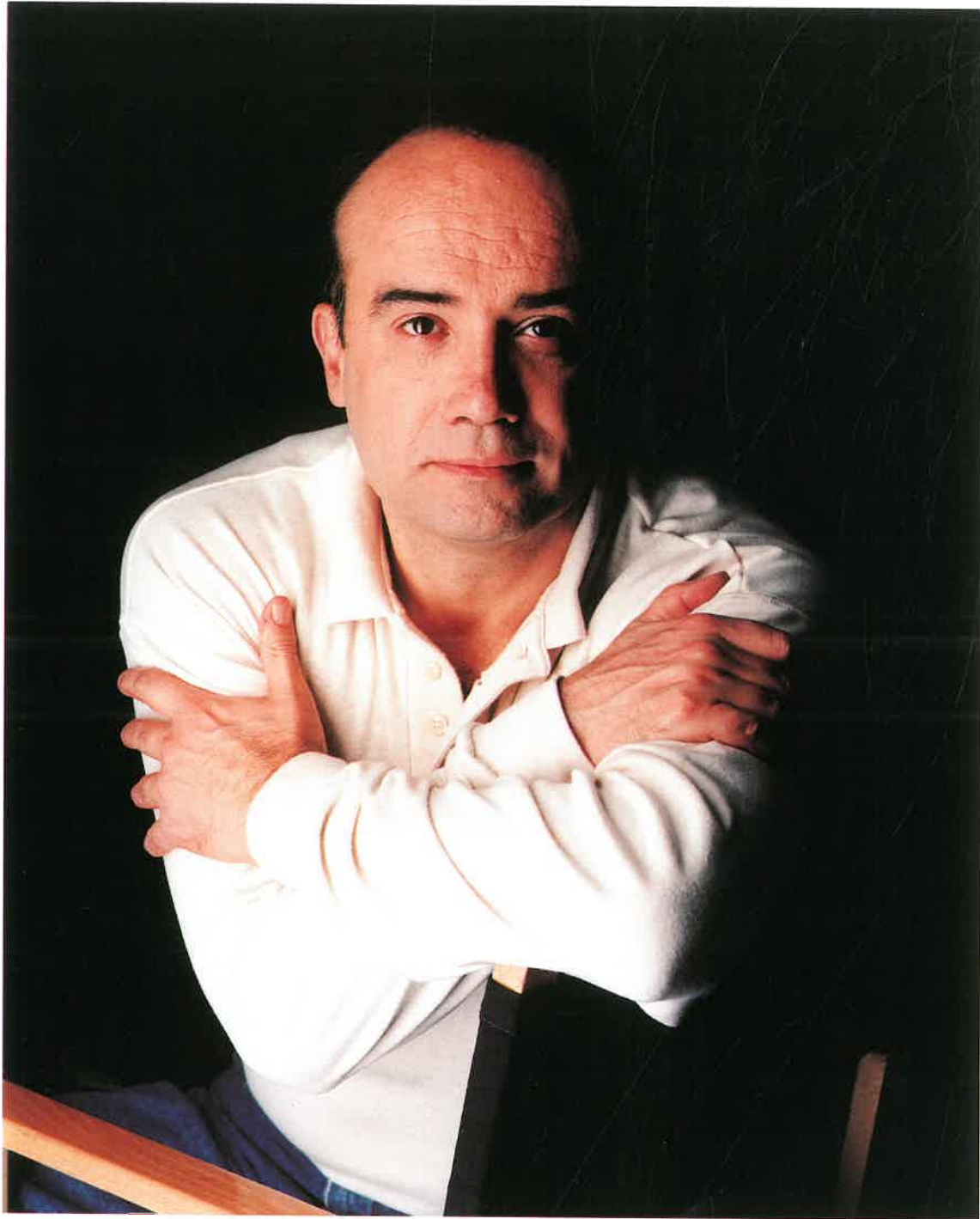
M'haig de posar les ulleres fosques. L'ombra que em cobria se l'ha menjat el sol. De ple els toca també a vint turistes francòfons i al seu guia, que puguen pel carrer fent cercles amb el cap. Ningú ha menjat encara. Només filmadores i càmeres de fotos porten la panxa plena de llum, de cantonades, de blau i verd, de castell, de balcó de can Gatell, de l'olla que corona la Torratxa de ca l'Ixart, de can Robert, de la plaça del Pou, de les ombres del carrer del Cup... i de la Torreta amb la meva imatge inclosa. Des d'ara, per a ells, jo seré "una típica dona d'Altafulla".

Quan em veuen pel carrer els meus veïns, més que queixar-se, es planyen. Un dels problemes més importants que té Altafulla és que, si la capacitat de donar serveis és el vestit i la gent és la persona que ha crescut, en aquests moments és un nen que ha fet la crescuda i les sabates li tiben, no es pot cordar els botons de la camisa i la màniga li arriba a mig puny. O sigui, que ha crescut l'individu, però no el vestit.

Sona una llaua buida, fent bots. De seguida veig la cama que li ha donat una puntada de peu. Aquí, els nens i els gossos caminen sense cordes. La veu de l'alcalde també. **Jo sempre dic que l'Ajuntament és com una família. Dins de l'economia domèstica, hi ha un pressupost per anar al mercat i un altre per anar de vacances o canviar el cotxe. Doncs bé, la situació de l'Ajuntament d'Altafulla és una mica greu. No és que no tinguem diners per comprar el video o per pagar el viatge al Carib, sinó que gairebé no podem arribar al mínim, quasi no podem anar al mercat ...**

En un no-res han passat tres cotxes grans amb nom de dona, dos de petits amb nom de ciutat espanyola i un tractor amb feina. Tots sis porten un adhesiu (que els iguala) on hi posa: "Jo estimo Altafulla". **Els Ajuntaments no discutim l'IRPF, no discutim la llei d'aigües, no discutim la política de defensa... A nosaltres no ens toca discutir això, però administrem una altra quotidianitat que és més directa: els problemes del dia a dia, la intrahistòria. I això no ens ho reconeixen prou. Per exemple, el Fons Nacional de Compensació no ens ajuda, perquè ens paga igual que fa cinc anys, quan érem 1.500 habitants. Ara en som gairebé 3.000.**

El sol crema massa. Haig de deixar de ser caritàtde de la Torreta per cercar altres racons, altres perspectives. Però això serà goig d'un altre llibre. Per aquest, valgui una aproximació feta per un SENYOR, en Josep Maria Gené, dels que obren les ganades d'una altra trobada.

Josep M.ª Gené Torrell - Altafulla - 2.700 hab. (el Tarragonès)